

Μονόλογοι στο Αιγαίο

Το όνομά μου είναι Εχσάν, είμαι 17 χρονών, από το Αφγανιστάν. Τα χαιρετίσματά μου στα συνομήλικα παιδιά που διαβάζουν αυτό το γράμμα. Γραμμένο από εμένα για εσάς, αγαπημένοι.

Η ζωή μου είναι σαν μια ετοιμόρροπη σκάλα που διαρκώς χάνει την

ισορροπία της. Όπως ακριβώς και ο πόλεμος στο Αφγανιστάν. Στη χώρα μας έχουμε πόλεμο εδώ και 34 χρόνια. Τα σπίτια μας είναι ισοπεδωμένα. Πολλοί από εμάς έχουμε χάσει γονείς και αδέρφια στον πόλεμο.

Μόλις έχασα τους γονείς μου, δεν είχα κανέναν και δεν μπορούσα να ζήσω πια εκεί. Επειδή ήμουν πολύ μικρό παιδί για να δουλέψω, αναγκάστηκα να φύγω. Πήγα στο Ιράν. Εκεί είχα συγγενείς και φίλους.

Όμως, όταν μεγάλωσα αρκετά, δεν μπορούσα να μείνω άλλο στο σπίτι τους. Έτσι, έπιασα δουλειά, ώστε έβγαζα μόνος μου τα έξοδά μου. Ήμουν ακόμα μικρός για μια τόσο δύσκολη δουλειά. Οικοδομή! Δούλεψα κάποιους μήνες εκεί και πάντα προσπαθούσα να μαζεύω λίγα χρήματα από το υστέρημά μου. Πέρασαν έτσι τρία χρόνια...

Στο Ιράν, δεν μας δίνουν καμία σημασία, καμία αξία. Μας προσβάλλουν. Μας αντιμετωπίζουν με τον χειρότερο τρόπο, με αποτέλεσμα να φεύγουμε από τη χώρα τους. Σκέφτηκα ότι με αυτή τη δύσκολη ζωή δεν θα μπορούσα να σπουδάσω. Έτσι αποφάσισα να έρθω στην Ευρώπη. Ταξίδεψα από τόσο μακριά, μήπως και μπορέσω επιτέλους να σπουδάσω και να αλλάξω τη ζωή μου.

Βρίσκομαι ακόμα στην Ελλάδα, γιατί ο δρόμος προς τις άλλες χώρες της Ευρώπης είναι κλειστός για τους πρόσφυγες. Θέλω να σας εξηγήσω τον λόγο που εμείς φεύγουμε από τη χώρα μας και μεταναστεύουμε στις δικές σας. Ήρθαμε σε χώρες σαν τη δική σας, επειδή κινδύνευε η ζωή μας. Κάποιοι από εμάς δεν έχουμε πια σπίτι, μαμά, μπαμπά κι αδέρφια. Δεν ήρθαμε για διασκέδαση, αλλά γιατί αναγκαστήκαμε να έρθουμε. Θέλουμε να μας βοηθήσετε να μάθουμε τη γλώσσα σας και να γνωρίσουμε τον πολιτισμό σας. Όταν βλέπετε ένα μεγαλύτερο σε ηλικία παιδί να πηγαίνει σε μικρότερη τάξη στο σχολείο, μην κοροϊδεύετε. Βοηθήστε, υποστηρίξτε το!

Ελπίζω σε έξι περίπου χρόνια να είμαι σε μια χώρα όπου θα μπορέσω να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου. Ονειρεύομαι να σπουδάσω. Όταν θα τελειώσω τη σχολή μου, θα παντρευτώ τον άνθρωπο που επιθυμώ και θα ζήσω τη ζωή που θέλω, μια ζωή ευτυχισμένη. Στο σπίτι μου θα έχω μια φωτογραφία που μου έδωσαν οι γονείς μου, από την παιδική μου ηλικία. Αυτή η φωτογραφία έχει πολύ μεγάλη αξία για μένα, γιατί είναι κάτι που έχω από αυτούς. Το σπίτι μου θα αποτελεί την ελπίδα μου.

Ελπίζω να ξεχάσω τον πόλεμο και τις δυσκολίες που έχω περάσει. Θέλω να ζήσω καλύτερες μέρες. Να έρθει μια μέρα που θα αφήσω πίσω μου τον τρόπο του πολέμου και της προσφυγιάς, επειδή θα έχω κτίσει μια καινούρια ζωή από την αρχή!

Μονολόγοι στο Αιγαίο, Πανελλήνιο Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση και Ύψατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες.

Αντιστοιχούμε κάθε πλαγιότιτλο με την παράγραφο του κειμένου που ταιριάζει:

- A. Η ευχή του Εχσάν για το μέλλον. _____
- B. Ο πόλεμος και οι συνέπειές του στο Αφγανιστάν. _____
- Γ. Ο Εχσάν εξηγεί γιατί ήρθε στην Ελλάδα. _____
- Δ. Τα όνειρα του Εχσάν για τη ζωή του. _____
- Ε. Ο Εχσάν ξανά πρόσφυγας στην Ευρώπη. _____
- Στ. Η σκληρή δουλειά του Εχσάν στο Ιράν. _____
- Ζ. Ο Εχσάν συστήνεται στους/στις αναγνώστες/στριες. _____
- Η. Ο Εχσάν χάνει τους γονείς του και γίνεται πρόσφυγας στο Ιράν. _____

Συντονισμός ομάδας σχεδιασμού και ανάπτυξης: Σταυρούλα Αντωνοπούλου
Σύλληψη & Δημιουργία & Τεχνική Υλοποίηση: Ευάνθη Α. Παπανικόλα
Παιδαγωγική επικύρωση αντικειμένου: Ιωάννης Γαλαντόμος
Έκδοση 1.0
Μάιος 2025

Το παρόν αναπτύχθηκε στο πλαίσιο της Πράξης «Συγγραφή, Αξιολόγηση και Ένταξη διδακτικών βιβλίων στο Μητρώο Διδακτικών Βιβλίων και στην Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Διδακτικών Βιβλίων» με κωδικό ΟΠΣ (ΜΙΣ) 6010165, του Προγράμματος «Ανθρώπινο Δυναμικό και Κοινωνική Συνοχή 2021-2027» που υλοποιείται από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.